

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
BROJ:51 0 P 201445 25 Gž
Novi Travnik, 02.09.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Aida Pezer-Alić, kao predsjednica vijeća, Denis Trifković i Alma Islamović, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužioca MF Banka a.d. Banja Luka, ulica Aleja sv. Save broj 61, Banja Luka, zastupan po punomoćniku Marčetić Igoru, zaposleniku tužioca, protiv tuženih: 1.) P. Z. vl. „IZNOS PALIĆ” S.P. iz T., sa sjedištem u Turbetu, ulica Bijelo Bučje bb i 2.) P. Z. iz T., ulica ..., zastupani po punomoćniku Felić Edinu, advokatu iz Bihaća, radi isplate duga, vrijednost spora 31.244,88 KM, odlučujući o žalbi tuženih izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 201445 23 P od 28.10.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 02.09.2025. godine donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 201445 23 P od 28.10.2024. godine.

Obrazloženje

Pobijanom prvostepenom presudom odlučeno je:

Obavezuju se tuženi da tužiocu solidarno isplate dug u iznosu od 31.244,88 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 20.04.2022. godine pa do isplate, kao i da tužiocu nadoknade troškove parničnog postupka u iznosu od 600,00 KM, a sve u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Na ovu presudu žalbu su blagovremeno izjavili tuženi zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlažu ovom sudu da preinači prvostepenu presudu i odbije tužbeni zahtjev tužioca u cjelosti ili da presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Nakon što je ispitao osporenu presudu u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku (Službene novine Federacije BiH broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio:

Žalba nije osnovana.

Predmet zahtjeva tužioca predstavlja isplata duga po mjenici serijskog broja AF ... u iznosu od 31.244,88 KM sa zakonskim zateznim kamata i troškovima postupka.

U smislu Zakona o mjenici (Sl. novine FBiH“ br. 32/00 i 28/03) kojim se uređuje sadržaj i forma mjenice, te način poslovanja mjenicom na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine, mjenica predstavlja sredstvo plaćanja i instrument osiguranja plaćanja. Dakle, mjenica je samostalan, apstraktan, strogo formalan i zaseban pravni posao, što bi primjenjeno na ovaj slučaj značilo da tužilac u ovoj parnici može potraživati mjeničnu obavezu koja je proizašla iz izdatih mjenica. Iz načela na kojima se zasniva mjenica (načelo pismenosti, formalnosti, inkorporacije, strogosti, fiksne mjenične obaveze, samostalnosti, solidarnosti i neposrednosti) mjenični dužnik ima obavezu da izvrši ono što je nedvomisleno navedeno u mjenici. Obaveza mjeničnog dužnika, kao i prava mjeničnog povjerioca, utvrđuju se samo na osnovu mjenice. Ovlaštenje tužioca da popuni spornu bjanko mjenicu proizašlo je iz mjenične izjave i ovlaštenja od 25.06.2019. godine, te odredbe člana 16. Ugovora o kreditu. U konkretnom slučaju se radi o bjanko vlastitoj mjenici u kojoj je tuženi „IZNOS PALIĆ“, vlasnik P. Z. naznačen kao trasant, a tuženi P. Z. naznačen kao jemac.

Među parničnim strankama nije sporno da je dana 24.06.2019. godine zaključen u Bihaću između tužioca i tuženog „IZNOS PALIĆ“, vlasnik P. Z. (korisnika kredita) Ugovor o kreditu broj: ..., kojim je korisniku kredita odobren dugoročni kredit u iznosu od 37.310,00 KM, na period od 60 mjeseci, da je Aneksom 1 Ugovora o kreditu broj: 387-0109/2019 zaključenog dana 08.05.2020. godine između tužioca i tuženog „IZNOS PALIĆ“ vl. P.Z., kao korisnika kredita, P. Z. kao sudužnika, te „DIMENZIJA“ d.o.o. Bihać kao založnog dužnika, s druge strane ugovoreno je da se vrši izmjena osnovnog Ugovora o kreditu broj: ... na način da se mijenja rok trajanja i način otplate kredite odnosno da rok vraćanja od 60 mjeseci rok otplate sada iznosi 65 mjeseci. Nije sporno ni da je obezbjeđenje po navedenom kreditu predmetna mjenica tuženih korisnika kredita „IZNOS PALIĆ“ vl. P. Z. i jemca P. Z..

Među parničnim strankama je sporna zastara potraživanja, odnosno da li je zbog zastare tužilac izgubio pravo na naplatu mjeničnog duga, te je sporna i visina potraživanja.

Radi razjašnjenja ovog spornog pitanja prvostepeni sud je utvrdio da je kao sredstvo obezbjeđenja kredita data mjenica serijskog broja: ... sa ovlaštenjem za popunu, da su tuženi tužiocu potpisali mjenicu i ovlaštenje da u njihovo ime i bez pismenog ovlaštenja može ispuniti ovu mjenicu i predati je na naplatu, ukoliko predmetni kredit i obaveze koje prozilaze iz tog kredita „IZNOS PALIĆ“, vlasnik P. Z., kao korisnik kredita ne plati u dogovorenom roku.

Datum dospijeca na navedenoj mjenici je 20.04.2022. godine, a mjenica je dostavljena na naplatu tuženim dana 20.04.2022. godine na adresu tuženih. Tužilac je nakon pokušaja naplate protestirao navedenu mjenicu serijskog broja: ... kod Općinskog suda u Travniku dana 18.05.2022.godine. Tužilac je nakon protestiranja mjenice dana 27.05.2022. godine podnio prijedlog za izvršenje na osnovu protestirane mjenice.

Na osnovu naprijed iznesenih činjenica prvostepeni sud cijeni da u konkretnom slučaju nije došlo do zastarjevanja mjeničnog pravnog zahtjeva, što prihvata i ovaj sud. Tužilac podnošenjem prijedloga za izvršenje nije propustio prekluzivni rok od tri godine iz odredbe člana 80. stav 1. Zakona o mjenici, a ni rok od godinu dana iz stava 2. člana 80. Zakona o mjenici.

Takođe, prvostepeni sud je pravilno raspravio i prigovor tuženih koji se ponavlja i u ovoj žalbi, a to je da je tužilac proizvoljno na mjenicama naznačio datum dospelosti mjenične obaveze, jer tako nešto ne proizlazi iz protesta mjenice koji predstavlja javnu ispravu i koje je izdat u posebnom postupku koji se vodio pred prvostepenim sudom, dakle kako je mjenica prezentirana tuženima kao izdavaljima vlastite mjenice koji u tom pravcu pred protestnim sudom nisu prigovarali, a niti su tokom ovog postupka uspjeli osporiti pravnu valjanost sadržaja tako izdate javne isprave, a teret dokaza je na istima, slijedom čega i po ocjeni ovog suda ne može se govoriti da je u sadržaju mjenice proizvoljno unesen datum dospijeca.

Neosnovani su i žalbeni navodi tuženih u pogledu visine potraživanja. Naime, visinu potraživanja prvostepeni sud je utvrdio na osnovu Potvrde o kreditnom zaduženju komitenta na dan 20.04.2022. godine. Tuženi, ukoliko su smatrali da stanje duga po navedenoj mjenici na ime glavnog potraživanja i obračunatih zakonskih zateznih kamata ne odgovara stvarnom stanju, mogli su u prvostepenom postupku predložiti dokaze u tom pravcu te između ostalih i finansijsko vještačenje, što nisu učinili.

Suprotno žalbenim navodima, obrazloženje pobijane presude je u skladu sa standardima i zahtjevima utvrđenim članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku, jer je sud dao jasne i razumljive razloge na kojima zasniva svoju odluku, a koje u cjelosti prihvata i ovaj sud.

Ostale žalbene navode ovaj sud nije cjenio jer isti nisu od odlučnog značaja za pravilnost i zakonitost prvostepene presude shodno odredbi iz člana 231. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Kako ne stoje žalbeni razlozi a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi člana 226. Zakona o parničnom postupku, žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu.

Predsjednica vijeća

Aida Pezer-Alić